

er i høj Grad ønskeligt, at Danmark har saa højt et Lønniveau som muligt, men vel at mærke som muligt, og vi erkender ogsaa, at det er en vanskelig Opgave for den nuværende Regering at paatage sig at bringe vore Lønninger i det rette Niveau. Men den høje Regering er nu den nærmeste dertil. Vi har jo ikke her et Valg mellem Bevarelsen af de nuværende Lønninger og en Nedsættelse. Valget staar mellem en Nedsættelse af Lønningerne og en Arbejdsløshed, til hvilken den nuværende store Arbejdsløshed i Virkeligheden kun er en Begyndelse.

Stillingen for Erhvervslivet er overordentlig vanskelig, og det gælder ikke blot for et enkelt Erhverv. Det er ikke alene Industrien, der er inde i store Vanskeligheder. Alle Erhverv: Industri, Landbrug, Handel, Skibsfart, Fiskeri er ude for de allerstørste Vanskeligheder. Vi savner derfor i Lovforslaget Bestemmelser, der har til Opgave at hjælpe Erhvervslivet, ikke blot fordi vi mener, at Erhvervslivet bør hjælpes i disse Vanskeligheder, men ogsaa fordi vi mener, at en saadan Hjælp vilde være en Stimulus til Landets Erhvervsliv. Vi fra vor Side har aldrig undervurderet de Vanskeligheder, vi vilde komme ind i under en Deflation, men jeg for mit Vedkommende ønsker heller ikke, at Vanskelighederne overvurderes, og det bliver Vanskelighederne ved den nuværende Situation overordentlig let. Men man vilde noget modvirke en saadan Overvurdering af Vanskelighederne ved at vise, at man virkelig vilde støtte Erhvervslivet under den nuværende Situation.

Vi har ganske vist ikke ventet, at saadanne Bestemmelser skulde findes i det foreliggende Lovforslag, men vi vil pege paa, at saadanne Bestemmelser vil være overordentlig nødvendige. Tiden er efter min Mening ikke inde til at træffe en Udsættelse af Afgørelsen om Valutaspørgsmaalet, men Tiden er inde til at træffe den endelige Afgørelse, Tiden er inde til at sige til Erhvervslivet: Maalet for vor Valutapolitik det er at bringe Kronen i Pari; Erhvervslivet kan med Rette kræve, at vi nu ikke kastes ud i ny Uvished og ny Usikkerhed. Denne Afgørelse er efter min Mening nødvendig, fordi man derefter kan samle alle Kræfter om den økonomiske Genrejsning, som Følgerne af Deflationen vil kræve, og vil kræve ganske uafhængig af, om man vilde gaa til en Nedskæring til 90, eller man vilde gaa til at føre Kronen op til Pari. Derfor kan vi fra vor Side tilsige vor Medvirkning til saavel at træffe den endelige Afgørelse om vor Valutapolitik

Endemaal som til at gennemføre de Støtteforanstaltninger, som der efter vor Mening i den nuværende Situation er i saa overordentlig høj Grad Brug for.

Rode: Som saa ofte før, naar vi har haft Forhandlinger af Betydning om Valutaspørgsmaalet, er der overfor disse fremkommet fejlagtige Udtalelser om, hvorledes Lovgivningsmagten stod i denne Sag, fejlagtige Udtalelser ikke mindst om, hvilket Formaal den gældende Ordning har. Mange har søgt at undskyde denne en Beslutning om en Tilbagevenden til Pari. En saadan Beslutning er ikke udtrykt i den gældende Lov; den hjemler kun Beslutning om eet: Standsning af Kronens daværende Fald og en svag Stigning opad, end ikke sikret, men udtrykt som Haabet om den. Da vi forhandlede om denne Lov for et Aar siden, talte man overhovedet under Lovforslagets Behandling ikke om Paritet, bortset fra enkelte vage Ønsker, som kunde komme til Udtryk, og det af den gode Grund, at alle fæstede deres Opmærksomhed ved den farlige og uhyggelige Situation, som vi den Gang befandt os i. Den Strid, som den Gang var her i Rigsdagen mellem dem, der stemte for Loven, og dem, der ikke kunde give den sin Tilslutning, og den Strid eller Uoverensstemmelse, som var imellem Rigsdagen og Nationalbanken, den drejede sig udelukkende om een Ting: Vil det Lovforslag, vi vedtog i December 1924, vil det kunne holde, vil det være i Stand til at standse Nedgangen?

Naar derfor Professor Bertel Ohlin i nogle meget omtalte Artikler om dette Spørgsmaal — hvoraf den første var præget af overordentlig stor Skarpsindighed i Tanken, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet, om hvorledes man skulde vende tilbage til Pariteten —, naar derfor Professor Bertel Ohlin i den anden Artikel siger, at alle officielle Aktstykker saa vidt ham bekendt forkynder Paritet som den danske Politiks Formaal, saa maa der herfra undtages een Række officielle Aktstykker, nemlig den danske Rigsdags.

De Aktstykker, som foreligger fra Nationalbanken, de peger mod Paritet, Nationalbanken har ved alle mulige og umulige Lejligheder forkyndt Paritet som sit Formaal; endogsaa ved den Lejlighed, hvor Formanden for Nationalbankens Repræsentantskab kom her i Rigsdagen for at fortælle Rigsdagens Partier, at hvis man forpligtede Nationalbanken til at holde en Mindstekurs af 66 Ø.s Guldvardi, udsatte man Nationalbanken for Ruin, endogsaa